І знову рік один життя,

Як сон, минув,

І більше вже не буду я
Таким, як був.

І більше вже не вернеться
Ні сміх, ні сум,
Лиш дещо з них обернеться
У постать дум.

І, може, хто, читаючи
Письмо дрібне,
Замислиться й, зітхаючи,
Мене спімне.